

Metodyka resocjalizacji i podstawy działalności służb mundurowych w środowisku zamkniętym - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka resocjalizacji i podstawy działalności służb mundurowych w środowisku zamkniętym
Kod przedmiotu	05.6-WP-PEDP-MRSZ
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Resocjalizacja z przygotowaniem do pracy w służbach mundurowych
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Konwersatorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przekazanie studentom wiedzy na temat podstaw metodyki resocjalizacji i przygotowanie ich do pracy w służbach mundurowych w środowisku zamkniętym. Naukowe wykorzystywanie sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych (w jednostkach penitencjarnych) postaw społecznie nieakceptowanych.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, kryminologii i prawa.

Zakres tematyczny

Treści wykładów:

Wprowadzenie do metodyki resocjalizacji w oparciu o teorię socjalizacji według J. Tillmana

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r., w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. z dnia 29 sierpnia 2003 r.)

Zakład karny jako instytucja wychowawcza

Procedura penitencyjna w aresztach śledczych i zakładach karnych

Teorie przestępczości w ujęciu interdyscyplinarnym

Techniki oddziaływań socjoterapeutycznych w jednostkach zamkniętych

Metody resocjalizacji wśród osadzonych kobiet i mężczyzn

Treści konwersatoriów:

Warsztaty rozwijające umiejętności interpersonalne

Warsztaty rozwijające umiejętności prospołeczne

Metody pracy penitencjarnej

Zachowania dysfunkcyjne u osób przebywających w środowisku zamkniętym

Metody kształcenia

Wykład – wykład problemowy, konwersatoryjny.

Konwersatoria - praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, zajęcia w jednostce penitencjarnej ze skazanymi.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować metody pracy penitencjarnej.	• K_W13	• odpowiedź ustna • test końcowy	• Wykład • Konwersatorium
Student jest kreatywny w zakresie wykorzystywania umiejętności interpersonalne i prospołecznych w procesie resocjalizacyjnym w środowisku zamkniętym.	• K_K08	• odpowiedź ustna • ocena prezentacji , ocena zajęć przeprowadzonych w jednostce penitencjarnej	• Konwersatorium
Student jest otwarty na pogłębienie wiedzy z zakresu metod psychokorekcyjnych wykorzystywanych w środowiskach: ośrodki socjoterapeutyczne, zakłady karne dla młodocianych, jednostki penitencjarne dla kobiet i mężczyzn, Dom Matki i Dziecka Zakład Karny Krzywaniec.	• K_K07	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • ocena zajęć przeprowadzonych w jednostce penitencjarnej	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatorium

Konwersatoria kończą się zaliczeniem z oceną z przygotowanej prezentacji i realizacji przeprowadzonych zajęć w jednostce penitencjarnej.

Wykłady

Wykład kończy się zaliczeniem, metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi.

Ocena końcowa

Ocena końcowa to ocena z konwersatoriów.

Literatura podstawowa

1. Ambrozik W. (2003), Młodociani mordercy. Poznań.
2. Bonda K. (2009), Polskie morderczynie. Warszawa.
3. Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa
4. Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów.
5. Przybyliński S. (2008), Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków.
6. Pastwa-Wojciechowska B. (2007), Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka. Kraków.
7. Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków.
8. Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań.
9. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003 r., w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencyjnych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. z dnia 29 sierpnia 2003 r.)
10. Sitaczyk N. (2004), Nieletni sprawcy zabójstw. Lublin.
11. Tillman K. J. (1996), Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie. Warszawa.
12. Toroń B. (2012), Zagrożeni i skazani na resocjalizację, Zielona Góra.
13. Toroń B. (2013), Przestępczość skazanych kobiet i mężczyzn w perspektywie biograficznej, Kraków.
14. Urban B. (2004), Zachowania dewiacyjne młodzieży. Kraków.
15. Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszawa.Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury podstawowej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobnie ...”.

Literatura uzupełniająca

1. Pytka L. (1995), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne. Warszawa.
2. Wolska A. (1999),Wybrane warunki socjalizacji zabójców. Szczecin.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Krzysztof Wąż, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 27-07-2016 18:09)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ